

MATKALLA TULEVAISUUTEEN

Kehitysyhteistyössä muutoksen paras arkkitehti on yhteisö itse.

YSTÄVÄNÄ VERKOSSA

Punaisen Ristin verkkoystävätoimintaan tarttuvat yhä useammin myös varttuneet.

KEHITYSAVUSSA PIENET ASIAT OVAT ISOJA ASIOITA

Suomen Punaisen Ristin katastrofirahastosta autetaan myös hiljaisissa kriiseissä. Sellaisissa, jotka eivät juuri kerää mediahuomiota.

OLEMME TOTTUNEITA siihen, että kuivuus nousee otsikoihin silloin, kun se kärjistyy katastrofiksi. Media täyttyy kuvista, joissa maa halkeilee ja kuolleita eläimiä makaa akaasiapuiden alla paahtavassa auringossa. Kuivuus on kuitenkin arkipäivää usealla Afrikan alueella. Suomessa talven jälkeen tulee kevät – Afrikassa joko "iso" tai "pieni" sade. Ilmastonmuutoksen myötä yhä useammin se jälkimmäinen, tai ei sadetta ollenkaan.

Tuloksena on hiljainen kriisi, joka koskettaa erityisesti maanviljelystä saatavista tuloista riippuvaisia perheitä. Esi-merkiksi Zimbabwen Muzarabanissa 80 % alueen asukkaista on pienviljelijöitä.

Pienellä vesimäärällä kasvavat pallo- ja viherkasvit avaimenreiän muotoisessa puutarhapenkissä tarvitsevat vähän vettä, ja penkin voi rakentaa paikallisista materiaaleista. Myös energiatehokkaat liedet vähentävät poltto-
puiden kulutusta ja estävät maaperän köyhtymistä ja sadetta keräävän kasvuston vähenemistä. Kuivuutta kestävien lajikkeiden tutuksi tekeminen malliviljelmien kautta on sekini yksi

Zimbabwessa sateet ovat vähentyneet ilmastonmuutoksen takia, mikä tekee viljelystä hankalaa.

SAARA MANSIKKAMAKI

keino sopeutua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin.

Yksittäiset edistysaskeleet tuntuvat pieniltä, mutta yhdessä ne kaikki ehkäisevät kuivuutta kehittymästä hiljaiseksi katastrofiksi.

Kiitos, että olet mukana!

Maria Suoheimo
Kansainvälisen katastrofiavun päällikkö

APUA SINUN AVULLASI 1/2019
SUOMEN PUNAISEN RISTIN TUKIJALEHTI

JULKAISIJA Suomen Punainen Risti, Tehtaankatu 1 a, 00140 Helsinki
PÄÄTOIMITTAJA Ilpo Kiiskinen TOIMITUSSIHTEERI Tuuli Daavittila
ULKOASU Carita Lehtniemi, AD TAITTO Takomo Tuotanto Oy
KIRJAPAINO Laine Direct Oy KANNEN KUVA Saara Mansikkamaki/Suomen Punainen Risti
OSOITTEENMUUTOKSET lahjoitukset@punainenristi.fi
tai 020 701 2000/lahjoittajarekisteri

JARKKO MIKKONEN

Punaisen Ristin vapaaehtoinen on monelle maahanmuuttajalle ensimmäinen suomalainen ystäväkontakti.

Nähdään toisemme!

Tänä vuonna 60 vuotta täyttävä ystävätoiminta on Suomen Punaisen Ristin kotimaan vapaaehtoistoiminnan kivijalka. Ystävätoiminta alkoi vuonna 1959 sairaalays-
tävätoiminnalla, pian kohderyhmiksi tulivat myös yksin asuvat vanhukset, vammaiset ja vangit. 1990-luvun laman myötä vapaaehtoistoiminta lisääntyi ja sen arvostus kasvoi.

Tänä päivänä ystävätoiminta on monimuotoisempaa kuin koskaan. Ystäviä toimii mm. ikäihmisten, nuorten, mielenterveyskuntoutujien, maahan muuttaneiden sekä omaishoitajien tukena. Viime aikoina suosiotaan on kasvattanut netin välityksellä tapahtuva verkkoystävätoiminta.

Ystävätoimintaan osallistui vuoden 2018 alussa noin 8 200 vapaaehtoista. Yhdessä voimme selättää yksinäisyyden. Kiitos, että välität! ●

Vapaaehtoiset apuna Aapeli-myrskyn jälkimainingeissa

Kun voimakas myrsky vuoden vaihteessa pyyhkäisi yli Ahvenanmaan, pahimmillaan tuhannet taloudet olivat useita päiviä ilman sähköjä.

Arvioiden mukaan kymmeneä Punaisen Ristin vapaaehtoisia osallistui aktiivisesti erilaisiin avustustöihin.

Vapaaehtoiset ylläpitivät esimerkiksi väliaikaisia, julkisiin tiloihin perustettuja huoltokeskuksia, joissa ihmiset voivat peseytyä, ruokailla, ladata puhelimia ja saada henkistä tukea. Lisäksi Punaisen Ristin vapaaehtoiset mm. jakoivat ruokaa eri puolilla Ahvenanmaata työskenteleville sähkölinjojen korjaajille ja pelastustyöntekijöille. ●

JUHA HANKKILA

9,6 milj.

ihmistä eteläisessä Afrikassa on kuivuudesta johtuen humanitaarisen avun tarpeessa.

72 %

ystävätoiminnan asiakkaista kokee ystävän vierailujen virkistävän mieltä.

9

keskiarvo, jonka ystävätoiminnan asiakkaat antoivat ystävätoiminnalle.

SAARA MANSIKKAMAKI

Zimbabwen Punaisen Ristin vapaaehtoinen Rugare Mahofa kertoo, että Muzarabanissa on kuivan kauden aikaan todella kuumaa ja tuulista. Sateet ovat ilmastomuutoksen takia vähentyneet entisestään.

MATKALLA TULEVAISUUTEEN

Punaisen Ristin kehitysyhteistyössä avainsanoja ovat paikallisuus ja pitkäjänteisyys.

TEKSTI: SAARA MANSIKKAMAKI

PUUT OVAT kuin metsäpalon jäljiltä. Lehdettöminä ja harmaina ne seisovat hiekassa, elävinä vai kuolleina, mahdoton sanoa. Joenuomassa ei ole virrannut vesi puolteen vuoteen.

Rugare Mahofa tervehtii voimakkaalla kädenpuristuksella kotinsa pihamaalla Pohjois-Zimbabwen Muzarabanissa, aivan Mosambikin rajaseudulla.

– Kuivan kauden aikaan täällä on todella kuumaa ja tuulista. Nälkää näkevien määrä on nousussa, sillä sateet ovat vähentyneet ilmastomuutoksen takia ja tehneet maissin viljelystä hankalaa, Mahofa kertoo.

Mahofa on Zimbabwen Punaisen Ristin vapaaehtoinen, on ollut jo vuosikymmeniä. Pu-

naiselta Ristiltä saatu oppi on tehnyt Mahofasta yhteisössään arvostetun tietolähteen.

YHTEISÖ AUTTAA ITSEÄÄN

Kehitysapu. Siitä täälläkin, tietämien taipaaleiden takana, on kyse. Siitä, että se jolla on tietoa, jakaa sen muille. Siitä, että se jolla on resursseja, jakaa niitä puutteesta kärsiville. Siitä, että tehdään työtä yhdessä.

Finnish Red Cross, Suomen Punainen Risti, lukee Mahofan työliivin rinnassa, paikallisen Punaisen Ristin tunnuksen vieressä.

Punaisen Ristin kehitysyhteistyössä on 1990-luvulta alkaen painotettu hyvin tuloksin yhteisöperustaista lähestymistapaa. Sen yleisenä tavoitteena on, että paikallisyhteisöt ja niiden jäsenet kykenevät paremmin ennakoimaan ja ennaltaehkäisemään uhkavia vaaroja, auttamaan itseään katastrofien sattua ja toipumaan niistä.

HITTITUOTE TIILESTÄ JA SAVESTA

Muzarabanissa toimintaa koordinoiva Zim-

SAARA MANSIKKAMAKI

Toinen Muzarabanin putkilinjaston vesipisteistä sijaitsee Chiwengan ala-asteella. Nykyisin lapset saavat juoda välitunneilla puhdasta vettä.

babwen Punaisen Ristin **Kudakwashe Karise** sanoo, että kehitysyhteistyössä muutoksen paras arkkitehti on yhteisö itse.

– Yhteisö määrittelee ongelmat ja niiden tärkeysjärjestyksen. Sen jälkeen he miettivät, mitä kyseisille ongelmille voisi tehdä ja laativat projektisuunnitelman, jonka kanssa he lähestyvät Punaista Ristiä. Ajatus on, että he saavat apua niihin osa-alueisiin, joihin omasta yhteisöstä ei löydy resursseja.

Kehitysavussa pienet asiat ovat usein isoja asioita. Esimerkiksi energiaa säästävä hella ei ole vain hella. Se vaikuttaa etenkin naisten ja lasten arkeen, koska kotityöt ovat yhä pitkälti heidän kontollaan. Myös ympäristön kuormitus vähenee, kun puita ei tarvitse kaataa entiseen malliin.

VESI TUO TERVEYTTÄ

Eräs toinen kehitysyhteistyön tulos on Muzarabanissa hellaakin korkeammassa kurssissa. Veden hankkiminen oli alueella aiemmin työn ja tuskan takana, mutta nyt puhdasta vettä saa Chiwengan kylässä kahdesta pisteestä hanan auki kääntämällä.

Porakaivo on saatu Chiwengaan Suomen Punaisen Ristin tuella. Kaivosta vesi pumpataan säiliöihin koululle ja terveystalolle, josta paikalliset voivat käydä sitä hakemassa omaan käyttöönsä.

Yhdeksänvuotias **Natalie Chikwashiwa** käy koulua Chiwengan ala-asteella, jossa sijaitsee toinen putkilinjaston vesipisteistä. Natalie muistaa, miten vesi piti aikaisemmin hakea kaukaa.

– Vesi oli likaista, maistui suolaiselta ja aiheutti tauteja. Ennen kuin saimme juoksevan veden, emme voineet huolehtia käymälöiden puhdistamisesta tai pestä käsiämme.

– Nyt me juomme välitunnilla puhdasta vettä, hän iloitsee ja näyttää kavereineen, miten pullot täytetään.

Zimbabwen Punaisen Ristin Kudakwashe Karise arvioi, että Punaisen Ristin kehityshankkeilla on saatu Muzarabanin alueella paljon aikaan.

– Kun aloitimme kehitysyhteistyön täällä, asukkaat olivat hyvin haavoittuvassa asemassa. Nyt yhteisön tulevaisuus näyttää valoisalta, hän sanoo. ●

YSTÄVÄNÄ VERKOSSA

Punaisen Ristin verkkoystävätoiminta suunniteltiin ennen kaikkea nuoria varten, mutta siihen tarttuu myös yhä useampi varttuneempi.

MÄNTSÄLÄSSÄ ASUVA Markku Remes, 66, on Punaisen Ristin ystävätoiminnassa jo konkari. Hän on toiminut useamman vuoden ajan ystäväenä ja ulkoiluapuna pyörätuoliin sidotulle van-hemmalle miehelle, jota hän tapaa muutaman kerran kuukaudessa. Verkkoystävätoiminnasta kuultuaan Markku kiinnostui heti.

– Maailma muuttuu ja kehitys menee eteenpäin. Olen aina ollut kiinnostunut sosiaalisesta mediasta ja tiedonvälityksestä. Kun kysyttiin, millaista ystävätoimintaa olen valmis kokeilemaan, laitoin ruksin myös somen kohdalle, Markku sanoo.

Punaisen Ristin keskustuimistolta otettiin pian yhteyttä ja tarjottiin Markulle uutta, häntä itseään muutamaa vuotta vanhempaa verkkoystävää.

– Tartuin heti tilaisuuteen ja lähetin esittämisen viestin. Siitä lähtien olemme vaihdelleet viestejä noin viikon välein sähköpostin kautta. Uusi ystäväni asuu Varsinais-Suomessa ja harrastaa hieman eri asioita kuin minä: esimerkiksi musiikkia, kirjallisuutta ja matkailua. Minä puolestani kerron omasta elämästäni täällä Mäntsälässä. Koen saavani elämäni lisää sisältöä pelkästään siitä, että pääsen seuraamaan niitä asioita, joista nettiystäväni on kiinnostunut ja joista itse en välttämättä kauheasti tiedä.

Verkkoystävän kanssa voi pitää yhteyttä monella välineellä: Skypen kautta, puhelimitse, sähköpostilla tai vaikkapa WhatsAppilla. Keskusteluovellus on vapaasti valittavissa, samoin se, kuinka usein yhteyttä halutaan pitää. Punainen Risti toivoo ainoastaan, että vapaaehtoinen sitoutuu toimintaan vähintään

kuudeksi kuukaudeksi. Sanomatta selvää on, että keskustelut ovat luottamuksellisia – kuten ystävän kanssa muutenkin.

MATALAN KYNNYKSEN TOIMINTAA

Markku Remes kiinnostui Punaisen Ristin toiminnasta jo nelisenkymmentä vuotta sitten. Työuransa kotimaisessa lentoyhtiössä tehnyt mies oli tuolloin mukana lennättämässä avustustarvikkeita Napolin vuoden 1980 maanjäristyksen uhreille. Hän pääsi omin silmin todistamaan Punaisen Ristin katastrofiavun toimintaa. Muistikuvat jäivät elämään.

– Jäätynä eläkkeelle rupesin katselemaan, millaisia aktiviteetteja Mäntsälä tarjoaa. Tutustuin sitä kautta Punaisen Ristin ystävätoimintaan ja paikallisosastoon. Kynnys lähteä mukaan oli matala, kun aiemmat mielikuvat Punaisesta Rististä olivat positiivisia.

Sittemmin Markku on käynyt sekä Punaisen Ristin ystävätoiminnan peruskurssin että verkkoystävätoiminnan koulutuksen.

Verkkoystävätoiminta mahdollistaa Markun mielestä periaatteessa ystävyysyhteyden useamman ystävän kanssa.

– Kannustan kaikkia reippaasti kokeilemaan erilaisia ystävätoiminnan mahdollisuuksia. Itse olen saanut uuden ulottuvuuden elämäni. Olen oppinut arvostamaan ihmisiä uudella tavalla. Joskus tietysti saattaa olla, että kaveruus ei vain toimi. Silloin pitää olla valmius sanoa myös se.

– Parhaassa tapauksessa uusi ystävä on kuin löytöretki oman elämänpiiriin ulkopuolelle, Markku pohtii. ●

TEKSTI: MAARIT SEELING

JOONAS BRANDT

Markku Remes vaihtelee verkkoystävänsä kanssa viestejä noin viikon välein sähköpostin kautta.

BENJAMIN SUOMELA

Makur Madol Diet on kuntoutuskeskuksen kokenein apuvälineteknikko. Kaikki välineet tehdään paikan päällä ja materiaalit kierrätetään.

TAKAISIN JALOILLEEN

Etelä-Sudanin konflikteissa vammautuneet saavat apuvälineitä ja opettelevat kävelemään Punaisen Ristin kuntoutuskeskuksissa

PAKSU ILMA lyö kasvoille. Ikinä missään ei ole ollut näin kuuma. Ulkona palmut kasvavat kohti aurinkoa, mutta sisällä tuuletin hurisee nurkassa ja ikkunoissa on kukkikaat verhot. **Makur Madol Diet** kääntelee muovista jalkaa käsissään.

Madol Diet on ammattilainen, tehnyt proteeseja jo 14 vuotta. Oma jalka jouduttiin amputoimaan, kun luoti rikkoi säären pirstaleiksi vuosia aiemmin. Nyt tekeillä oleva sääri päättyy paikalliselle naiselle. Olemme Punaisen Ristin kansainvälisen komitean kuntoutuskeskuksessa Rumbekin kaupungissa Etelä-Sudanissa.

YLI MILJOONA IHMISTÄ ON VAMMAUTUNUT KONFLIKTEISSA

Syyskuussa 2018 solmitusta rauhansopimuksesta huolimatta maailman nuorimmissa valtioissa, vuonna 2011 itsenäistyneessä Etelä-Sudanissa, käydään aseellista konfliktia kuudetta vuotta.

Konflikti on hyvin monitahoinen. Keskenään taistelevat hallituksen ja opposition joukot sekä eri aseelliset ryhmittymät. Lisäksi jatkuvasti puhkeaa paikallisia taisteluita karjasta.

Väkivaltaisuuksien takia monin paikoin maata ei ole päästy viljelemään ja avun perille

BENJAMIN SUOMELA

James Makur Mabang treenailee kävelyä Rumbekin kuntoutuskeskuksen pihalla.

toimittaminen on ollut vaikeaa. Humanitaarisen avun ja suojelun tarpeessa on arviolta seitsemän miljoonaa ihmistä.

Yhteensä eteläsudanilaisia on noin 12 miljoonaa, joista suunnilleen kolmasosa on paennut joko maan sisäisesti tai naapurimaiden pakolaisleireille. Arviolta 1,2 miljoonaa ihmistä on vammautunut konflikteissa.

KUNTOUTUSKESKUKSISSA VALMISTETAAN APUVÄLINEITÄ JA OPETELLAAN KÄVELEMÄÄN

Rumbekin kuntoutuskeskus on yksi kolmesta Punaisen Ristin operoimista keskuksista

Etelä-Sudanissa. Suomen Punainen Risti on lähettänyt komitean operaatioon muun muassa terveysasiantuntijoita kuten sairaanhoitajia ja kirurgeja.

Eniten potilaita tulee ampumahaavojen takia. Osa on saattanut saada vamman kairosonnettomuudessa tai sairastanut polion

lapsena. Järjestön työntekijät ja vapaaehtoiset löytävät ja kuljettavat potilaat keskuksen ympäröivästä maakunnasta.

Keskuksessa valmistetaan apuvälineitä, opetellaan kävelemään proteesien kanssa ja taotaan itseluottamusta potilaisiin.

Nuori **James Makur Mabang** harjoittelee kävelemistä uuden jalkansa kanssa. Makur Mabangin täytyy keskittyä, ja se vetää vakavaksi. Alku on aina vaikeaa ja hidasta, mutta vähitellen usko omiin taitoihin kasvaa.

Uuteen vartaloon tottuminen ottaa aikansa, tosin vielä haastavampaa on luopua vanhoista unelmista ja löytää uusi paikkansa yhteiskunnassa. Tällä hetkellä täytyy nojata keppeihin ja levähtää välillä, mutta ehkä jo pian kävely sujuu ilman tukea.

Ehkä elämästä saa vielä kiinni, ilman jalakaakin. ●

TEKSTI: EMILIA KANGASLUOMA

TOWARDS THE FUTURE

Key words in Red Cross development cooperation are local and long-term.

THE TREES look as if there has been a forest fire. Grey and leafless they stand in the sand as **Rugare Mahofa** greets us with a strong handshake outside his home in Muzaraban in Northern Zimbabwe, near the Mozambique border.

'During the dry season it is really hot and windy here,' Mahofa tells us. 'The number of starving people is rising, because the changing climate means there is less rain, which makes it difficult to grow corn.'

Mahofa has for several decades been a volunteer of the Zimbabwe Red Cross Society.

COMMUNITY HELPING ITSELF

Development aid. That is what it is about here too, in the wilderness. That whoever has information shares it with others. That whoever has resources shares them with those who have none. That people work together.

The vest Mahofa wears for his volunteer work carries the emblem of the local Red Cross Society, but it also says: Finnish Red Cross.

Since the 1990s, Red Cross development cooperation has emphasised a community-based approach, with good results. The aim is to make local communities and inhabitants better able to predict and prevent threats, to help themselves if and when disaster strikes, and to recover from it.

In development aid little things can make a big difference. An energy-efficient stove, for instance, is not just a stove. It is something that improves the daily life of women and children in particular, because it is still

SAARA MANSIKKAMÄKI

Zimbabwe Red Cross Society volunteer Rugare Mahofa says it is very hot and windy in Muzaraban during dry season. Rainfall has become rarer than ever due to climate change.

them who do most of the housework. An energy-efficient stove also helps to protect scarce resources, because it means fewer trees are cut down for fire wood.

WATER SAFEGUARDS HEALTH

However, there is another beneficial result from development cooperation that is even more popular than the stove in Muzaraban. Getting water in this region used to be hard work, but now there are two places in the village of Chiwenga where clean water is just the turn of a tap away. Funding from the Finnish Red Cross paid for a well to be drilled in Chiwenga.

Nine-year-old **Natalie Chikwashiwa** attends Chiwenga Primary School, where one of the water points is located. Natalie remembers having to go a long way to fetch water.

'The water was dirty, tasted of salt and caused disease. Before we had running water, we could not keep the latrines clean or wash our hands,' she tells us. 'But now we can have clean water to drink during recess,' she adds, happily showing us how she fills a bottle. ●

JOONAS BRANDT

Markku Remes exchanges e-mails with his online friend about once a week.

A friend online

The Red Cross online volunteer friend service was designed with young people in mind, but more and more older people are also getting involved.

Markku Remes, 66, lives in Mäntsälä and is an old hand at being a Red Cross volunteer friend. As soon as the opportunity arose, he was ready to try being an online friend.

'The world changes and there is development. I've always been interested in social media and sharing information. When I was asked what type of friendship I was willing to try out, I ticked the box for social media too,' says Markku.

Since then, Markku has taken the basic course for Red Cross volunteer friends and also been trained for online friendships.

'In theory, being online makes it possible to be a Red Cross friend to more than one person,' Markku feels.

'If all goes well, your new friend is like a voyage of discovery outside your own circle,' he says. ●

Back on their feet

People injured in the conflicts of South Sudan receive aids and learn to walk at the Red Cross rehabilitation centre

South Sudan, which gained its independence in 2011, is in its sixth year of armed conflict. Some 1.2 million people have been permanently injured.

The rehabilitation centre in Rumbek is one of three Red Cross centres in South Sudan. The Finnish Red Cross has contributed healthcare experts, such as nurses and surgeons, to the ICRC-led operation.

Most patients are treated for gunshot wounds. Some may have been injured in a mining accident or have contracted polio as children. Red Cross employees and volunteers find and transport patients to the centre from the surrounding countryside.

The centre manufactures aids, teaches people to walk and function using prosthetics and helps them to regain their self-confidence. ●

BENJAMIN SUOMELA

Nauti liikunnasta ja auta!

Punainen Risti on mukana Helsinki City Running Dayssa 18.5.2019. Tarjolla on juoksu- ja kävelymatkoja kaikille sporttailun ystäville. Lähde haastamaan itsesi yksilösuoritukseen tai kokoa tuttavaporukasta joukkue.

Samalla kun nautit liikunnasta, kerää varoja katastrofirahastoon. Perusta hyvissä ajoin ennen toukokuuta keräys nettiin ja jaa keräyslinkkiä some-kanavissasi. Se on helppo ja kiva tapa kutsua läheisesi kannustamaan sinua liikuntasuorituksessasi sekä auttamaan Suomessa ja maailmalla niitä, jotka sitä eniten tarvitsevat.

Lue lisää: oma.punainenristi.fi/helsinki-city-run

Testamenttilahjoitus Punaiselle Ristille mahdollistaa työn jatkumisen tulevienkin sukupolvien hyväksi.

Hyvä päätös ei ole vaikea

Tekemällä testamentin voit huolehtia sinulle tärkeistä ihmisistä myös poismentosi jälkeen. Testamentti antaa jälkipolville selkeät ohjeet siitä, miten toivot omaisuutesi jaettavan. Se on myös ainoa tapa jättää perintöä niille ihmisille ja tahoille, jotka jäävät perintökaaren ulkopuolelle.

Testamentin laatiminen ei yleensä ole kovin vaikeaa, mutta sen tekemiseen ei tule ryhdyttyä. Jos harkitset jättäväsi osan omaisuudestasi Punaisen Ristin apua tarvitseville ihmisille, ole meihin yhteydessä. Annamme mielellämme suosituksia asianajajista, jotka auttavat sinua maksutta ja ehdottoman luotettavasti laatimaan testamenttisi.

Tilaa maksuton testamenttiopas tai kysy lisää: testamenttilahjoittamisen asiantuntija Mia Ekström-Huttunen, puh. 020 701 2193, mia.ekstrom-huttunen@punainenristi.fi

Löydä uusi harrastus.

Tule mukaan tekemään vapaaehtoistyötä yli 17 miljoonan auttajan maailmanlaajuiseen liikkeeseen.

Lue lisää: punainenristi.fi/tule-mukaan

Seuraa meitä somessa

facebook.com/punainenristi
twitter.com/PunainenRisti
youtube.com/SuomenPunainenRisti

Apusi menee perille

Katso netistä, mitä muuta katastrofirahastoon lahjoitetuilla varoilla on tehty:

punainenristi.fi/tyomme-maailmalla